

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5645/2020
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Гордане Џакула, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ... и КК из ..., чији је заједнички пуномоћник Сање Станковић, адвоката из ..., са умешачем на страни тужилаца ЛЛ из ..., чији је пуномоћник Комлен Голубовић, адвокат из ..., против туженог ЉЉ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Бендић, адвокат из .., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4739/19 од 03.07.2020. године, у седници већа одржаној 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца ББ из ... ВВ из ..., ГГ из ..., ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ... и КК из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4739/19 од 03.07.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ... и КК из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4739/19 од 03.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју П бр. 225/2018 од 04.04.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је део тужбеног захтева којим су тужиоци тражили да се утврди да су сувласници са уделом од по: АА 10/100, ББ 5/100, ВВ 5/100 ГГ 5/100, ДД 5/100, ДД 5/100, ЖЖ 6/100, ЗЗ 6/100, ЕЕ 12/100, ИИ 10/100, ЈЈ 5/100 и КК 6/100 идеалног дела кп. број .../... које одговара кп. број ... уписаној у ЛН ... КО ... на име ММ на 1/5, НН на 1/5, ЊЊ на 1/5 и ОО на 2/5 што је тужени дужан признати тужиоцима те се након правноснажности пресуде на основу исте имају извршити промене код РГЗ - Службе за катастар непокретности Прибој тако што ће се тужиоци укњижити као сувласници идеалних делова наведене кп. повучен. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да су тужиоци сувласници са уделом од по и то: АА 10/100, ББ 5/100, ВВ 5/100, ГГ 5/100, ДД 5/100, ЂЂ 5/100, ЖЖ 6/100, ЗЗ 6/100, ЕЕ 12/100, ИИ 10/100, ЈЈ 5/100 и КК 6/100 идеалног дела катастарских парцела означених и ближе описаних као у том ставу изреке, уписаних у ЛН ... КО ... на име ММ 1/5, НН на 1/5, ЊЊ на 1/5 и ОО на 2/5, што је тужени дужан

признати тужиоцима те да се након правноснажности пресуде на основу исте имају извршити промене код РГЗ Службе за катастар непокретности Прибој тако што ће се тужиоци укњижити као сувласници идеалних делова наведених к.п. као носован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којом је тражено да се обавезе тужени да тужиоцима по основу накнаде штете због незаконите сече стабла црног бора на кп. бр. .../... и .../... КО ... плати 311.040,08 динара или 2.518,55 евра са затезном каматом према Закону о затезној камати рачунајући од дана вештачења 04.04.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженоме солидарно плате трошкове парничног поступка у износу од 144.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4739/19 од 03.07.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и првостепена пресуда је потврђена у ставу другом, трећем и четвртим изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове за састав одговора на ревизију није тражио.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је наследноправни захтев тужилаца за утврђење сусувојине у опредељеним уделима на непокретностима и накнаде штете за посечена стабла на тим непокретностима сразмено траженим сувласничким уделима према туженом, а правноснажном одлуком одлучено је одбијањем тужбеног захтева.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Образложења побијаних пресуда о основаности тужбеног захтева у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права - Закона о основама својинскоправних односа и Закона о наслеђивању. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, јер се указивањем у ревизији на питање испуњености услова за пуноважност усменог споразума о физичкој деоби непокретности између претходника странака (зајеничара) као сувласника и законитости извршеног уписа тог права у јавне евиденције на име туженог по истом основу, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

При том, уз ревизију нису пружени докази о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права сувојине и исплате накнаде штете у овој правној ставри поднета је 29.12.2014. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 490.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић